

DÜSEVNI LISZT

Mêszecsne verszke novine.

Vu iméni prêkmurszke evangelicsanszke sinyorije reditel i vödávnik: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopiszi sze morejo v
:: Puconce poslati. ::

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvoñszto 30 din., v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacilo gorivzeme vszákí ev. düh. i vucsitel. Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconcl.

Szvétoğa Düha môcs.

Piszao: HÁRI LIPOT ev. p. dühovnik.

Szunca 'zarki lepô pozdrávlajo zeléne bregé i rôznate ravnine. Vu natúre cêrkvi sze vsze veszelí i radúje, zemla je doliszlékla szvoje zimszko líce. Vsze, ka je vu szvojoj klici pocsívalo, sze pascsi na toplo szunce, vsze cveté i raszté na díko goszpodnoga Bogá.

Mí szmo túdi meli Bo'zics i vidli szmo vu jaszlicaj máloga Jezusa, vidli szmo dogódke Velkoga pétka i veszeljé vüzemszki szvétkov. A zdaj na riszálzske szvétké pred szebom vídimo ono málo cvetécse Jeru'zalemszko drústvo, vu sterom je 'ze szemen Krisztusove vere klico pognalo i po létaj je z té klice velko drêvo zraszlo i tô drêvo je Szvéta krsztsanszka mati cêrkev.

On riszalszki Düh, steri je apostolom i prvím krsztsenikom tak velko môcs dao, naj pokrepí túdi nász evangelicsance, kí szmo vecskrát hladni proti szvojoj cêrkvi. Délajmo záto za tô, naj nasa szrdca Bo'za cêrkev posztánejo. Szvétoğa Düha môcs je na prve riszálzske szvétké ne szamo Jezusove vucsenike pokrepíla, nego vsze one, kí szo tam navzôcsi bílí. Vu Jeru'zalemi sze z-jezero i jezero düs isztinszko zdühávanye pozdigávalo proti nébi. Na prvóm riszálzsokom szvétki szo lüdjé previdli, da je Krisztus Bo'zi szin bio i zato sze okrepí vu nyihovi szrdcaj vera, vüpažen i lü-

bézen proti Jezusi. Lüdjé opazijo, da Bôg i nyegov szin Jezus Krisztus vu Szvétom Dühi prídejo k onim, kí jih lübijó. Szvéti Düh ne ide szilov v szrdca, on szí vráta ne odpéra z-oró'zjom. Ta vráta morejo na cslovecsem szrdci bidti, gde Szvéti Düh notriide i ta vráta szo vera i lübézen. Naj govórí bár szvét tak doszta on módroszti cslovecse, ali tô je dönok ne düsa. Kak vszákí ftics má szvoje perôti, z sterimi letí, tak vszáka düsa má szvoj jezik, po sterom govórí. Zato sto Krisztusa ne lübi, on túdi ne zdrízi nyegove zapovedi i zato k nyemi nigdár ne príde Szv. Düh. Csi szmo do etiga mao ne pripravili meszto za Szvéti Düh, tak na lêpe riszálzske szvétké vcsinmo tô i glédajmo na tô, naj naveke pri nász osztáne.

Ali ka szmo mi, da Szv. Düh nas gôszta scsé bidti? Ali szmo rêszan mi tak dobri i pravicsni, kak sze vídimo? Ali szmo mí dosztrakrát nê vszébicsni, ali ne lübi-mo bole ete szvét, kak Krisztusovo králesztvo? 'Zalosztno je, ka vadlúvati moremo, da szmo bogme nê taksi, kaksí bi mogli bidti. Oh prebúidimo sze záto gori z-szna, riszálzske szvétkov lêpi dnévi nasz naj opomínajo na vernoszt, na obsztojnoszt i na lübézen proti Bôgi, proti szvojoj cêrkvi i proti blíznyim szvojom.

Priprávlajmo zato meszto vu szvojem szrdci za Szv. Düh, steri Düh vu vszákom vrémeni batrivno glaszi Bo'zo vekivecsnoszt, szvétoszt i szvetloszt. Jezusovi apostolje, gda szo Krisztusov evangeliom

predgali i glászili, szo prevecs doszta mogli nretrpeti. Preganyali szo je poganye i 'zidovje. Ali vera i Szv. Dúh szo nyim takso môcs i batrivnoszt dáli, da szo sze vecs od nikse szile nê zbojali. Na nyiho-vo rêcs sze je doszta premênilo i lüdje szo zacsnoli csízto viditi, previdli szo, da je Bôg eden i tóga trbê vu dúhi i vu isztini moliti.

Vu vezdásnyem vrêmeni je bogme jáko rêdka ona navdúsenoszt, stera je bila vu szrdcaj vucseníkov. Vídi sze z-toga, ár szmo mlácsni proti szvojoj veri, proti szvojoj cêrkvi, drúga navdúsenoszt, drúga batrivnosz sze je borila vu prvi sztebraj krsztsanszke szvéte materé cêrkvi, ár szo oni bo e lúbili szvojo vero, kak mí i za to vero szo pripravleni bili mrêti, yu temnice idt.

Drági roditelje, ví szte vejke drêva Krisztusovoga i na vász glêda nasa evangelicsanzka cêrkev. Vu vase rôke je polo'zena nasa bodôcsnoszt, gojitev vase decé. Naj vász obhodi Bo'zi i Krisztusov Szvéti Dúh, kak vucseníke, da batrivni, posteni i verni osztánete i tak vasa cêrkev vszigdár gízdáva bode na vász.

I ví vszi — sztári i mládi, goszpoda i podlóznici, bogáti i szíromácke, blájzeni i neszrecsni zapisite na táblico szvojeja

szrdca Szv. Dúha glász, steri vasz naj opomina na vékse delo, na vékso lúbézen proti Bôgi, proti szvojoj veri i proti blíznyim szvojim.

I vcsimo sze mi vszi od vucseníkov, szlo'zimo sze, kak právi evangelicsanci i szamo tak bode nasa obládnoszt gvúsna. Zrúsimo doli med nami obsztojécsi zíd, neszporazumlivoszti zíd, steri nasz vu 'zít-ki lócsi. Zdrú'zimo sze, krsztsanszki bratje, z-pomocsjöv Szv. Dúha vu verszkom, vu szocialnom i túdi vu politicalskom 'zivlênny!

Na etoj zemli sze vsze krajvzeme od nász, vsze ka nam je na etom szvéti trplênje, sztrádanye, szkuze szprávlalo. Ali edno nam osztáne — i to je nasa dúsa, s'era z pomocsjöv Szv. Dúha vu nebeszkom kralesztvi vekivecsno domovino zadóbí.

Gornya-Szlávecsa.

1927 máj. 29.

Eti nasi cêrkevni novin vezdásnya numera naj bode toj nájmájsoj evangelicsanzkoj, G. Szlávecsko, gmajni poszvetsena. Ovekivecsimo vu nyê na prísesztna vrêmena májusa 29-ti dén, vu sterom je eta mála, vrêla gmajna z-nepozáblenim lêpim, dúso i szrdce globoko obhodécsem ôszvet-

Podlíztek.

Bícs nazâ túdi scsukne.

'Zítka kêp. Máli román. Poszlovenco F. J. Bojna.

Keszno vecsér klonckajo po Benyei hí'ze oblôki.

'Zena sze szahszivsa gori szkocsi, právi mo'zê: Csújes, Marci, tak da bi stoj szklonckao po oblôki.

— Csújem! csújem! Odpri tak dveri, Judka! Jasz szem, szôszedica, sze csúje glász szkôsz na oblok.

Judka je hitro na szébe potégnola nika gvanta i odprla je késznomi goszté dveri.

— Za Bo'zo volo, ka pa za nevôle jeszte, ka szte nász tak keszno gori szklonckali?

— Neboj'dte csemerni, szôszedica, ka szem váj zbidíla i zdranfala vájni pocsinek, ali

musz mi je bilô vama na znánye dati nôvi glász.

— No kapa jeszte? píta Judka nále'zno.

— Zdâ je prisao János brat z-várasa i tam je 'ze gvúsno, ka bojna bode.

— Negúcste! szahszivsa sze Judka, te máli Petéc sze je pa jókati zácsao na poszteli.

— Na mojo právo je tak! Tam 'ze z-muzíkov hodíjo z-pantlikmi ocifráni decski po vilicaj. Szoldácke mars igrajo i na vsze kraje pópévajo:

Vitézje, vitézje vu bojno masêrajo

Devojke, devojke sze za nyé j ôcsejo

Krugle i granátje vsze na krí'z letíjo.

Dráge vitéze, kak trávo tá koszijo.

— Escse je tó pravo János, nadaljáva szôszedica, kak szi je malo odehnola, kí je z-rftarom i z-goszp. notarosom prisao domô, ka vgoj'dno rano eti túdi vö zbognyaríjo bojno, vszi do mogli idti, János túdi. Vas mô'z sze túdi naj

kom djála na meszto zidane cérkvi kamen za glavics voglá. Goszpodnomic Bôgi na diko, na nase evang. szvéte materé cérkvi pokreklenye, na vernikov dühovno zvelicsanye, sze pozdigne eti v-Prêkmurji zdâ 'ze 9-ta evang. cérkev, kakii nase szvéte vere krepek »trdi grád« tam na záhodnom határi!

Mí prêkmurszki evangelicánje vszi z-dühovnov radosztjov glédamo nasi brátov navdüseno delo. 'Ze komaj csákamo on veliki szvétesnyi dén, gda de znôva pozdignyena Bo'za hi'za gori poszvetsena i prêk dána szvojemi nebeszkomi pozványi. Stero csi nam goszp. Bôg zadobiti dá, vszi tam bodemo: radüvajöcsi sze z-timi radüvajöcsimi!!

Májusa 29-toga popoldnévi sze je zevszê krajöv valíla krajíne sztancsarov nezracúnana vno'zina v-G. Szlávecse, na nôve cérkvi meszto.

Pod précimbnó okincsanimi obládnosztí vrátami szmo prisli k-meszti, gde je 'ze fundamentom cérkvi szkopani bio, pri nyem prijéten oltár posztávleni. Od szôszedni gmajn szo prisli vizsiko postüvani bodonszki dühovnik Siftár Károly z-Vukán Kálmán kántorvucsitelom; z-G. Petrövec Godina Stevan dühovnik. Ali prisli szo i z-dalêka goszp. Benkó Jo'zef sinyörszki inspektor i 'znyimi v. p. Kováts Stevan sinyör szobotski i Luthár Ádám püconszki dühovnik. Nazöcsi je bilô tak pod sinyörle predszedníksztva vodsztvom ô dühovnikov, dvá kántorvucsitela i preveliki sereg

verníkov. Z-dalecs kraja esze pridöcsa jvno'zina nam szvedocsi, ka kak velike znamenitoszti je vu nase szvéte materé cérkvi 'zitki té csin, naj eti kre határa vu raztorjenosztí 'zivöcsi verníci; edno lêpo cérkev, pripravno Bo'zo hi'zo dobíjo i májo.

Gosztjé szo sze vu sôli szpravili vküp i od tisztec szo sli med mésztni ogeengaszilcov dvema redoma od zvonov donênya szprevájani na lícsno meszto.

Vrêmen je jáko nászladno, tího i mlácsno bilô, li vcsászi, vcsászi je szpádnola edna szreme'zliiva kaplica dé'zd'za, tak da bi Bo'zi blagoszlov kapao doli z-viszike nébe na navdüsöni sereg.

Po poldnévi ob 3-tjój vöri sze je zglászila pod Pojbics Gyula kántora vodsztvom, po obcsinsztvi szpevajöcsa Luthera peszem: »Trdi grád je nas Bôg zmö'zni«, z-sterov sze je zacsnó fundamentnoga kamna doli dëvanya öszvetek Po navdüsönom szpëvanyi szo Godina Szevan petrövszki dühovnik vu vrêloj molítvi Bo'zi szvéti blagoszlov proszili na zacsnyno veliko delo. Potom szo Kováts Stevan sinyör obdr'zali poszvetsüvanya govorênye, vu sterom szo vöpökázali, kak veliko, znamenito i z-ednim jáko potrebnó delo zacsné dnesz G. Szlávecska evang. gmajna.

Velika potrebcšina jeszte na cérkvi, geto ocсно vidimo na keliko láda ino sze povno'záva

príprávlajo. Szrecca, ka je moj cslovek 'ze në vu 'zitki, on bi tüdi mogao idti, neosztáne domá niscse, szamo ti sztári i deca . . . I britko sze je zacsnola jökati.

Tô je velika nevola! odgovorí Judka, sto de delao, csi vszi morejo idti? No szamo tí Petec osztani domá — ka je nyê za ove?

Szôszedkinya je dale sla z-glászom. Vgojdnó je 'ze cêla vész znála.

Pri sztüdenci szo vküp szprisle 'zenszke i vsze szo szí od toga tanácsivale.

Boriska je tüdi pri sztüdenci zvédla i tézko neszla domô vodô.

— Ka bode znami, csi tí tüdi mores odftí? právi mo'zê.

— Hja! mogao mo idti, csi do vszi sli, vé pá nazá pridem. Míszlim, ka sze nebos za méne jökala.

Nemo sze, në, právi Boriska, pa je sziröta 'ze blüzi bíla, szamo mo Bogá molíla za tébe.

Tröje decé je tam sztálô pri Boriski, poszluhsali szo ocsé i materé zgovárjanye z-presztrahsenimi ocsámi i na jöcs sztojécsimi lampami. Nevolna deca! . . .

Za nísterni dén szo odíslí rekrutje. Mládenci, mo'zki, mo'zövje, ocsevje, szamo tí falincsi i szlabi sztarcí szo osztali domá. Dvá Bényei brata szta tüdi med nyimi bílá, te bogat i te szíromák, kak szo nyidva vu vészí imenüvali. Marcia turba je naklácsena bíla z-vszeffelé dobrom, Boriska je tüdi notri naklála v-Pisto kufer, kelko je lí mogla, ali dönok sze je jáko poznalo i vidlo nad dvema bratoma, steri je bogat i steri szíromák.

Cêla vész je szprevodíla vojníke do 'zeleznice i szloböd vzéla odnyíh, vszáka dúsa je pobita bíla, lí z-dëvanya je nísterni dévojszki decsko juvkao i kírcsao. 'Ze szo vszi gori szp o szeli, na obloke szo glédali vö, vszáki je me

na szvéti hüdôba i grêh. Tühim bôgecom szlŭ'zi cslovecsansztvo (pêneze, szvetszko díko, zemel-szko nászladnoszt zgánya).

Cérkev je ono meszto, gde sze, kak nigda Krisztus vu pŭsztsávi, bojújemo prôti hüdôbi, prôti satana oblászti, ár je popiszano: „*Goszpodnoga Bogá tvojegamoli i nyemi szamomi szlŭ'zi*“.

Jáko potrebna je evang. cérkev eti v-G. Szlávecsi tüdi za toga volo, ár szo na tom presztori, na sterom ete szvéte gmajne verníki raztorjeno prebívajo, trí evang. cerkvi bilé. Rávno je v-etom leti 300 lét tomi, ka szo eti v-Prêkmurji hodili i generálno cérkevno vizitáció dr'zali z-povelénya Kis Bertalan pŭspeka Lethenyi Stevan sinyôr z-Terbocs János sinyôrom i Zvonarics Stefan dŭhovnikom. Teda szo tê eti vsze bodôcse evang. gmajne poglednoli, povszéd szo gori vžéli napisznike (protokolom) od eti videne sztáve i gmajnszke vrêdnoszti. Tê napiszniki poszvêtijo nase krajine indasnyo cérkevno bŭvoszt, 'znyí vidimo, kelko evangelicsanszki gmajn je bilô eti i kakso cérkevno vrêdnoszt szo mele poszebne gmajae. V-1627-tom leti szo na vezdásnye G. Szlávecske gmajne presztori 3 evang. cerkvi sztalé. Edna je bila G. Lendavsška, gde je v-onom vrêmeni dŭhovnik bio Terbocs János, kí je z-ednim Prêkmurja 11-tim gmajnam tüdi sinyôr bio, kí je jáko imeniti dŭhovni pasztér bio. V-1616-tom leti je poszvetseni za dŭhovnika po Klaszekovics

Stevani evang. pŭspeki vu G. Lendavi dr'zánom krajinszkom gyülési. 30 lét je blagoszlovno szpunyávo tam dúznoszt dŭhovnikszta. Za nyim je naszledŭvao Geôde Gyüri. V-1672. leti szo pozváni vszi evang. dŭhovnici v-Po'zon, oszodjeni i vu vôzo vr'zeni. Odkud szo po ednoga leta teskom mantrányi ti escse vu 'zitki bodôcsi v-Nápoly za gályrobe odáni.

Ta drŭga evang. gmajna eti vu G. szlávecske gmajne presztori je bŭla Szvéti Juri. Tam je v-1627. tom leti Kanizsai János bio dŭhovnik, nyegov pohodník je Krizsán Tomás bio, koga je Szobotska gmajna pôzvala za dŭhovnika i kí je po Terbócs Jánosa szmrti po Prêkmurszki evang. gmajnaj za sinyôra odebráni. Za Krizsán Tomásom je Rakicsány Stevan bio Szvétoga Juria gmajne szlêdnyi ev. dŭhovnik.

Trétja evang. cérkev je bŭla na vezdásnye G. Szlávecske gmajme presztori: Szvéta Jelena (Pertocsa), kama szo sze dr'zale Vecseszlávci, Ropocsa, Fŭkszlinc i Krámarovci vesznice. Tŭ szo i v-onom hípi nemci prebíváli, ár je nyih dŭhovnik Gerber Gergor Nemskoga országa roják bio; za nyim je z-Po'zona Techlick Gyüri, za tém pa Schultz Kristof prisao.

Pred 300 létmi szo tak 3 ev. gmajne i cerkvi bilé, potom pa dugo, dugo lét ni edna nê. „*Deklicska je pa szamo szpála*“, ár dneszdén z-radosztjôv vidimo, ka je nê mrla. Nê je vesznolo eti evangelioma zvelicsitelno szemen, nê je vgaszno evan-

nikákoga, na koga je ob szlêdnyim eden míli pogléd vrgao, na oblôke szo plahotali vö z-rôbci, szlobôd jemáli, krícsali.

— Jaj, jaj jedíni lŭbléni szin moj, drága krv moja, je jávkala ta sztára 'Zu'zika mati — nigdár te vecs nemo vídla.

Maksin zácsa frkati, na dvá kraja szopôt pŭscsa, z-rôra sze csemeren, csaren din szünyáva vö, ednôk osztro szfŭcska. Vagônov dveri kcoj zalopnejo, potácske zácsajo sztrgútati, vlák sze gene.

Rôbci plahocsejo. 'Zenszek jôcs, decé cvil je csüti od vszega kraja, v-téli potrti sztarci i mamice brísejo szkuzé zôcsi i tu'zno glédajo za vlákom, [steri] na klanico pela szini i vnŭke nyihove.

— „*Pomori me, Bôg moj, názâ v-moj ország*“, je csüta peszem vszigdár pomalê i dale, 'ze je szamo rŭm 'zeleznice csüti, ni nyé,

ni dinŭ je vecs nê vidíti, lôg jo je zakrio, vsze je tího.

Vesznícsarje, vszáki proti dômi ide. Judka tam naprê med tími prémocsnimi kmétójcami ide z-Petecom. Szirôta Boriska sze je odzajaj sztísznola z-trôjov decôv, jáko obte'zena od nik-sega teskoga obcsüténya vu szrdci. „Mama, právi to náménse déte, apika figice prineszéjo, gda domô prídejo. »Prineszéjo, moje déte«, odgovorí, z-ôcsi szí szkuzé zbríse, globoko szí zdêhnovsa vu szebi tú'zno miszlécsa: szirôtno déte. Bôg zná, jeli bos vidlo vecs ocsó, ali nê!

Pôleg Boriske je sô tüdi Pali ocsa, v-ponosénom preblêdjenom gvanti, obsztaran, i obrŭdjen. Od onoga hípa mao, kak je ozdravo, sze je szploj premêno. Tŭhi, globoko szí premislávajôcsi cslovek je grátao 'znyega. Cêle dní je na ednom meszti szedo, i komaj je bilô edno, edno rêcs 'znyega csüti. Têlo je ozdravilo, ali dúso nyemi je nika trápilo.

gelioma o'zivávajôcsi poszvêt, nê je bilô mogôcse po dűgom pregányani, mantrníksztvi evangelicsansztvo znícsiti. Kak je goszp. Krisztus na trétji dén z-mrtvi odícseno gorisztano, tak sze je evangelicsanszka szvéta mati cérkev po trisztô létnom groba szne zbűdila, na 'zítek sztánola, ár je pravico do csasza pote'ziti mogôcse, ali znícsiti jo je nemogôcse.

Oh ví odícseni, vu nébi prebívajôcsi vrêli dűhovni pasztérje: Terbecs János, Kanizsai János, Krizsán Tomás, Rakícsány Stevan, Gerber Gergor, Techlick Gyűri, Schultz Kristóf, kí szte pred 300 létmi vu ocsákov szrdcá Krisztusovoga evangeliuma blagoszlovno szemen szêjali, nê szte zaman szêjali, szemen je nê prêsio, bár je po netrplívoszti zaklácseno, — zíslo je. Ocsákov vrêli naszledníci cérkev, Bo'zo hí'zo zácsajo zidati na díkko Ocsé nebeszkoga. Vase blagoszlovno delo sze nadaljávalo bode. Zglednite sze z-viszike nébe na vasi osztávleni, te'zeni ovéc zahválni odvêtek i z-vasim dűhom je napunte i navdűsávajte!!

Po g. sinyôra szvétom govorênyi, z-steroga prigodni (historicsni) tál szmo eti doli szpízszano ovekivecsili, szo Siftár Károly bodonszki, za nyimi pa Luthár Ádám pűconszki dűhovnik dr'zali szrdcá obhodéce i nepozáblene szvéte predge.

Za nyima szo Kováts Károly vezdásnyi dűh, gori precsteli Szlávecske gmajne novo prigodo, stero píszmo je na obarvanye i szpômenek ôszvet-

no vu fundamentni kamen polo'zeno. Po nűy pob. molívi szo escse k-koncovi g. Benko Jo'zef, sinyorie inspektor opomínali gmánare, naj edne míszli, ednoga dűhá bodejo vszi, ár vu szrdci dűsi vkűpdr'zécsi bodo li mogôcsi k-cili pridti. Z-dűse globoke radoszti szo pozdravlali verníke pri toj prlíki, ka je Szlávecska gmajna k-zacsétki zidanya cérkvi prisla, k-steré dokoncsétki jo naj goszpodin Bôg z-szvojev [nedokoncsanov milosztov i blagoszlovom pomore!

Potom je z-szklűcsnim navdűsenim szpêvanyem Gornye szlávecske evang. gmajne drági ôszvetek dokoncsani. Vu verníkov szrdcáj je zbűdjeni zdűháv: pomori nász, Bôg i pripelaj nász k-radoszti dokoncsanya cérkvi i nyé gori poszvetsenyi, stero bode szrdc nasi nájlepsi ôszvetek!

Zdá 'ze tak vu Bo'zem iméni zídajo na romanticsne lêpe lege brescseki Gornye Szlávecske evangelicsanszke gmajne cérkev. Goszpodin Bôg jo pomori szrecsno dokoncsati i gori posztaviti brezi vsze neszrecse! Potom pa naj sztojí cseresz prêk dúgi sztofín, da sze razszűrjáva po nyé nebeszko králevszto, pobo'zen 'zítek i bogábojazen! Naj sze obeszelíjo, vu dűsi pokojíjo vu nyé trôst iszkajôcsa obtêzena tú'zna szrdcá!!!

PODPÉRAJTE „DŰSEVNI LISZT“!

Judka ga je malo nê vözglédala z-hí'ze, nesztanoma ga je potvárijala, ka szkrite pêneze má i Pistovi sze nyemi záto mítíjo, ka té scséjo od nyega scsaliti.

Pali ocsa je jáko náturen i trden cslovek bio, ali pôleg toga túdi jáko posteni — Judke szmogoren pogléd i obráz sze nyemi je grozio.

Vszígdár szí je od toga miszlo, kak bi mogao tiszto nazá napraviti, ka je od szrditoszti pode'zigan v-csemeráj pokváro.

K-fiskáiisi je sô tanács pítat, steri bi ga szkoron völcso szirmáka, ár je z-obléke vido, ka od nyega nema doszta csakati.

— Ví mené i právdo za tak nôroga stímate, nyemi je pravo, ka je právda za toga volo, naj szamo vász szlűzi, ka gda steroga sziná lűbite i szlama sze vam med nogé zapíeté, na onoga szpízszati dáte vrêdnoszť?

— Jasz pravico scsém i iscsem, odgovori Pali, ednáko pravico.

— Te bi szí premiszlili bole pravico, tú vam 'ze niscse nemre pomáhati. Bôg z vami!

Tô je Judka vsze zvedla. I od tisztoaga hípa je nê mogla viditi sztaroga, i gda je Marci za szoldáka odísao, je escse krepsa bila. Pali je pri lasznoj hí'zi péto kolô bio. Za steroga volo sze je túdi nê rad zdr'závao domá, gda je li mogao, je k-Boriski odísao, szrdcá bi rad pri nyé osztano. Ali nê je steo z-ednim gedcom nyéno famílio povísati.

Na Borisko szo sze bogme teski dnévi naklonili. Ali mirovno je noszila bremen z-nezgovornov trplívosztjov.

Delala je málo zemliscse, orála je v-jeszéni z-oszem lét sztarim pojbcísom, steri je konya poganyao, ona je pa plűzila. Tivi ménsivi deteti szta sze pa v-brázdi zmênjali.

Pali ocsa je tamtá stankao, mogôcse je vido, ka je bogme plűtva brázda, 'zenszka róka je szlaba plűg dobro dr'zati. Té je sztôpo k-

† Dr. csobánci László Kálmán.

T. I. májusa 16. dnéva z náglov szmrtjov szo vu Bôgi vöpreminoli nas prvêsi, szrêdnye 'zelezne 'zupne, evang. sinyorie 20 lét bodôcsi inspektor, dr. csobánci László Kálmán. Vu nyih je nasa cérkev jáko navdúseno i prevecs agilno kotrigo szvojo zgübila. Dr. csobánci László Kálmán szo z-ômurnim delom, z-lübéznosztjov i z-vrêlostjov szlúzili naso cérkev. Z-velikov juriszticsnov znánosztjov, z-nesztrankarszkov isztine lübéznosztjov i z-vnôgov dobrov náklonosztjov szvojov szo szi obsinszko prestímanye szpravili. Nase prêkmurszke gmáne szo vecskrát obiszkali, tao szo vzéli pri goriposzvetsüvanyi vecsi nasi cérkveo, v M. Szoboti dr'zánima na dvôma siryorije gyülsoma szo predszedovali. G. Szlávceskoj fari szo pri nyé grüntanyi 500 kor. aldüvali. Poprêk szo prevecs nasz podpérali vszigdár i z-punov vrêlostjov verosztüvali ober nász prêkmurszki evangelicsancov cérkevnoqa sztálistca i nyega naprêidénye na szrdci noszili. Kak héresen fiskális szo v Szombathelyi na pomôcs bilí dosztim z-nasega lüdsztva. Na szprévodí nyi hovom, steri je máj. 19. bio z-velikim tájlemányem, szmo nê mogli nazôcsi bidti. Bojdi blagoszlov na nyihovom szpômenki!

V-1911. leti jun. 28.-ga v-Szoboti i tak v-Prekmurji, (gde je 'ze dugo lét, obszlédnyim v-1827-tom leti v-Krízevci, nej bio i po tak dúgom

vrêmeni) obrpvim dr'záni sinyôrszki gyülês szo z-naszledüvájôcsim govorényem odprli, steroga z-imenüvane sinyorie napisznika na nas jezik presztávleno, na szpomín nasim cstítelom notri pokázemo i z-tém nyihov 'zitka szpísz vödopunimo.

Visziko Postüvani Sinyôrszki Gyülês!

Z-szrdcá lübéznosztjov pozdrávlam sinyorie gyülêsa kotrige i z-lübéznosztzi aldüvanyem Szobotsko gmajno, stera eto pôt obrpvim dá vu kríli szvojem szálas nasoj sinyoriji.

Tak da bi escse itak csüo g. Kováts dühovnika pri cérkvi poszvetsüvanya gosztsenyê povêdane recsí: „Nasi verníkov verevrêlost nemozem popolnê tolmacsiti, kak csi vöповém, ka nega vu nasoj gmajni táksega gmajnara, steroga naprêz bi ednáko tá sô kre parôchie; notri szê scsé obrnôti vszáki na dvoricse, nateliko szo sze navadili vszi cseresz vecs lét k-gmajnszkoj szlúzbi: k-farofa, sôle, hramôv i k-koncovi cérkvi zídanya kojne eszi vo'znyôv“!

Tak da bi ocsákov nasi ténje vido eti med nami sze gíbatí, gda ete, li szamo pred nisternimi létmi nasztányene mále gmajne osznávlanye glédam! Oni ocsákov, ki szo na cerkvéo zídanye potrêbne sztroske tak poszkrbeli i vküp szpravili, ka szo sze cêle obsine verníki, pozadnyêsi, prednyêsi, szirmaski i prémocnêsi pogôdili goszpodszko 'zétvo vecs lét doj szpraviti vsze teccasz, dokecs je z-'zétvinszkoga rêsza na cérkvi zídanya potrêbna suma nê vküp szprávlana! Ali pa

Boriski, z-rôk nyê je vzéo plüg, sztiszno je prêlocse i zácsao je plúziti.

— Idi tí k-deci, nê je tô za 'zenszko delo.

Orao je z-vnükom do vécsara. Z-radosztjov je glédao globoke brazdé, lepô edno na drúgo sze obrácsajôcsô rájo zemlô. Oh da je on 'ze dugo nê plúzio!

— Kak lêpa psenica zraszté eti, kakse vlaté de mêla! szi je miszlo.

Do vécsara je orao, obrúdo je, ali prav nyemi je szpadnolo delo, domá nyemi nedopüsztijó za níkoj prijéti i csi ne dela, nyemi v-ôcsi mecsejo. 'Ze je kmica bíla, gda je domô prisao. Dvakrát telko je zôrao, kak ténka Boriska.

'Ze szo vszi domá bilí, gda je domô prisao. Lacsen je bio i zá hráno je glédao.

Judka je tô na pamet vzéla i tá nyemi je potocsila: naj vam tam dájo vecsérjo, gde szte cêli dén delali, ali vam pa vase híresnye Boriske hráne 'ze nê trbê, ka sze dönok k-nasemi sztoli pritiszkáivate?

Pali ocso szo csemérje obíslí.

— Tí szi dúzna meni hráno dati, 'ze ti je vsze naprê plácsano.

— Plácsano je! Ali kak dugo vasz 'ze hránimo brezi toga, ka bi nam ká hasznili, známo tô tüdi, ka naminyáivate, zaká hodite po Szoboti. Ali vsze je zaman, eti szmo mí goszpôdje, ví szte nika nê. Mela szva midva za tô pamet, da szva tak dalá píszmo naréditi, naj náj etaksi sztári zaleténi ded, kak szte ví, ne-de mogao pognati, gda bi sze nyemi vidilo.

— Jasz vama nescsem vájno z rôk sztepsztí, szamo tiszto, ka sze Pisto dosztája, nyemi nazádati.

— No tô bi escse trbelo — vkrá vzéti od mojega Peteca ino tádati ovim; ka zandérate od toga vszigdár, ví sztári norc túo bojdté, tam v kôti máte meszto i nehodte nam na spot nesztanoma, da vasz cêla vész gléda, Boriski pomágat delat.

— Tá idem, kama sze mí vídi, je vúzgo nazá csemerno Pali, vütro mo pá sô i doli je loscso za szebom dveri. (Dale.)

na oni ccsákov tēnye, kí szo z-várme gyöva zhdnoga kraja prisli k-borovjá krajini na vise 100 kilometrov dalecsino po k-cérkvi rusti potrében lész i toga szo pri márhe poláganya vrēmeni — med potjōv od vrēloszti gnáni, vō szpoteszali tak, ka gda szo ga domō pripelali je rust, mosztańce szamo gori trbelo na pozdignyene sztené szklászti.

Prijétno dúzanoszt miszlim szpuniti, csi gmajni za eto veliko áldovnoszt, z-sterov je vu nisterni leti sōlo, farof, lēpi dohotek noszēce hrame i k-vsžém tém dopunenyi Bo'zo hí'zo pozdignola, vu sinyorfe, ali bole vu szvéte materé cérkvi imēni zahválnoszt vadlūjem; z-ednim nanizim zahválnoszti zásztavo pred gmajne voditelmi: pred Kováts Stevan dūhovnikom, Junkunc Sándor inspektorom i pred preminōcsimi szvetszkimi voditelov szpōmenkom, kí szo z-nepoménkanov vrēlosztjōv, v-dvojnoszt nevtonyeni vōdr'zányem, z-gorécsim nabūdjavanyem tō veliko delo vodili, ravnali i k-obládnozsti pripelali.

Gda sze od verníkov z-ete áldovnoszti, ve-revrēloszti szpomenémo, naj mi bode szlobodno, viziko postūvani gyűlēs, tō edno zamerhati, ka bár kaksté je lēpa i hvále vrēdna eta náklonoszt, száma vu szebi je áldovnoszti gotovnoszt, vere lübéznoszt nē zadoszta k-tomi, ka bi bár koga tüdi za pobo'znoga, právoga krsztsenika dr'zali. Szvéto píszmo, nase szvéte vere vretina, pred nász posztávi, ka ne bode vszáki, kí právi: „Goszpodne, Goszpodne! — notri sao vu králesztvo nebeszko, nego kí csiní volo nebeszkoga Ocsé!“ Ali pa, právi krsztsanszki cslovek je li on, kí z-szvojom delom, csinēnyem szpuni vere 'zelēnye, vszigdár nyé zapōvedi dr'zi pred ocsmí i pōleg oni 'zivé. Té zapōvedi i zákoni szo szpōdobni k-vezdásnyim szvetszkim zákonom, lehko povēmo, one iszte szo nateliko, tak da verszki 'zitek neznamenūje drūgo, kak posteni, csisztoza karaktera 'zitek, steri vu szebi zdr'záva v-prvoj vrszti bl'žnyega lübézen, brezi prebéranya oszob, v-szebi zdr'záva vsze one dobre lasztnoszti, stere cēloga i právoga csloveka imé pomēnijo.

Ka naj pri verníkej právi krsztsanszki 'zitek láda, z-etoga meszta proszim dūhovnike, vucsitele, gmaja voditele: naj tak szpelávajo szvoje pozványe, da sze té cil doszégne; naj postūvane verníke sze pascsijo na vu právi dobri delaj, i posztenom, nevtepenom 'zítka sze kázajōcso pobo'zno 'zivlēnye pripelati, prerazmiti nyim dávsi, ka je

tō ona pōt, stera 'ze eti na zemli k-postūvani, po szmrti pa k-zvelicsanyi pripela!

Z-etimi recsámi neprávím, ka bi zvōnesnye sztráni bodōcse verszko znásanye ká visesnyega bilō; escse i tō nedr'zim za falingo, csi pri nasi verníkej verszko licojno vídim, csi tá licojna li protestánstvo ká'ze: preszvetsenoszt, zevcsenoszt, szlobodno premislávanye, szamovészti i poszebnó, trplívo krsztsanszko lübézen, ali dönok vadlūjem, ka vu verníkov szrdcá notri trbē vcepiti tō prerazmēnye i znánye, ka szo v-cérkev hodba, molēnya, szpōved, verelübézen vsze navkūp zobsztonszka csinēnya, li práva szkazlívost, csi verníka poszeben 'zitek neszvedocsi kre vere zákonov i z-tūvárístva 'zítka 'zelēnyem sze protívi.

Te od znōtra vero lübécsi právi pobo'zen cslovek naj od zvōna tüdi ká'ze, ka sze szvoje vere dr'zi, ár 'ze i z-tém tüdi velko szlū'zbo vcsiní k-Bōgi, k-szvojoj svz. m. cérkvi, ár je popíszano: „Tak sze naj szvéti szvetloszt vasa pred lüdmí, da vídijo vasa dobra dela i dícsijo Ocsó vasega, kí je vu nebeszaj!“

Gusztáv Adolfa Drűztva 71., v Düsseldorfí dr'zání glávni gyűlēs.

(Piszao: Kováts Károly g. szlávecsí dūhovnik.)

Od návadni pozdrávov bi níkákí tüdi radi kaj zvedli. Stere návade, isztina, ka obtē'zijo tak presztranni programm drűstva, ali záto dönok májo szvojo prakticsno vrēdnoszt. Stero je mogōcse bilō kebžuvati v-Düsseldorfí zadoszta velkój meri. Dr. Kapler je dícsó G. Ádolfa drűstvo, ka je Gusztáv Adolfa drűstvo i te, gda szí je escse niscse níti nē miszlo na némškoga protestánstva prakticsno zdrűzenye, — je 'ze okōli obvézalo vszē evang. gmajn cerkví i lübézni násztave. On je G. Adolfa drűstva düsseldorfíski gyűlēs némškoga protestánstva csejt pregléd (Heerschau) imenívao. Jáko lēpo z-lēpov vszebinov je zahválo pozdrávlanya drűstva predszedník Dr. Rendtorff poszebnó vszákomi govorníki, zezávajōcsi sze na po nyíh povēdane govorēnye.

Trétjo vecserásnyo szejo je Dr. Rendtorff ódpro z-lēpoga zdr'zétka govorēnyem. Pokázavsi med vecsími z-szvojom govorēnyem natō, ka je Politika od zacsetka reformátie mao vszigdár na

tom bíla, naj bi nemski protestánsov církevní násztaj na tále mogla raztrgati. Gusztáv Adolfa drústvo sze je vszigdár prôti tomi bojüvalo. Na toj szeji je tál vzéo Dr. Stresemann dr'závni zvénesnyi, Dr. Külz dr'závni znotrêsnýi miniszter, steriva szta szamovolno prisla v-Düsseldorf, da pozdrávita G. Adolfa drústvo. Z-velkov náležnosztjov je kebzüvao vszáki na Dr. Külza govorenye, od koga szo zaprva politicsnoga zdr'zétka glász csakali, meszto steroga je on, na velko csüdüvanye vszê, celô drüga mislênya razkládao. Zdaj je Dr. Stresemann dr'závni zvénesnyi miniszter zácsao gúcsati. Zahválo je G. A. drústva ono delo, z-sterim drústvo zvénesnye i znotrêsnýe nemske sziní vküp prikapsi i kultorno naprêpomága i gori dr'zi. Med vecsim je pravo, ka G. A. drústvo nikse politicsne tendencie necsiní i ne glászi ino je nê prôti tomi záto, ka sze oni od vláde podpérajó. Z-szrdcá szmo zahválni vládi, ka ona nász pred obsinsztvom dícsi, i szpozna nasega csinênya szvétí cil i znamenitoszt, geto szo bílá táksa vrêmena, gda bi rávno na vládi bodôcsi radi protestánstva poszvétvégászili.

Trétji dén okt 5-toga v-tork pred poldnévom szo G. A. drústva odbori meli szejo, na steri, da szo nê bíli odkriti, szem nê bio nazôcsi i tak naznanenya od nyi nemrem dati. Té dén je nê szamo záto bio znameniti, ár szo ministri dr'zali govorenya, nego tüdi za toga volo, ár té dén predpoldnévom je bíla obdr'zána v-„Johannes“ církeví ob 11-toj vöri zácsétkom G. A. szlúzba Bo'za, stero ôszvetno szlúzbo bo'zo je braun-sweigszki püspek Dr. Bernawitz dr'zao. Textus je bio: Eféz 5. 18: „Napunte sze z-szvétim Dúhom“.

Té dén popoldnévi je bio izlet na hajövi v-Kaiserswerth, Popoldnévi ob 3-tjoj vöri bi sze meo szopôtnik z-Düsseldorfa sztalicsa na pôtvzétí, ali 1/4 vöre je trpelo, dokecs szo szí gosztjé, steri szo na G. A. drústva szejaj bílí, gori szposzeli na »Elisabeth« imenüvani hajöv. Na hajöva pokrivi szo Jugoszlávie poszlanci (Schäfer szarajevszki dúh., Disztrikt podpredsz., Kettenbach zemunszki sinyôr, Baron marburgszki senior dúhovnik, jasz i G. A. drústva Leipzig krô'za glávni tájnik, Dr. Geissler z-tüvárisicov) z-gorivzétov szlíkov ovekivecsili té izlet. Vsze dugonej je hajöv v-Kaiserswerth priplavao z-nami. Na brêgi nasz je 'ze csakalo i ôzdalécs pozdrávlalo eden sereg diakonisz. Odtéc szmo sli na ono

meszto, gde je Fliedner Theodor v-1836. leti szvoje delo zácsno z-tém, ka je po celom szvétí tak hiresnyo diakonisz szpráviscse nasztavo. V-ednom ogradseka máloj hrambici je bio zácsétek one velke násztave, stera nê szamo nemskim, nego celoga szvéta protestánstva díko glászi, steró je té vrêli nepozáblenoga iména mô'z grünt polo'zo, neobtrüdno gájo, razsürjávao i z-steresze je osznôvilo ono veliko kosnato drêvo, vu stere hladnoj szenci sze otávla, cersztvi krsztsansztva dobrocsinêny pozványe. Eden máli ôszvetek je bio tü na Fliednera szpômenek dr'záni „Die Sach' ist dein, Herr Jesu Christ“, lêpe podigávajôcse peszmi popêvanya zácsétkom. Za sterim je Kaiserswerthi diakoniszov hí'ze voditel: Gráf von Lüttichau dúhovnik pozdrávlao z-prebránimi recsámi vküp szprávlene goszté.

Vönepovêdano obsütênýe nász je obvzelô, gda szmo etoga máloga ogradnoga hraméka pragprêk sztôpili i v-edno málo hí'zicsko sztôpili notro, v-steró je Fliedner nôcs i dén delao, tü je zácsno on ono veliko delo, vu steroga szlúzbi sze dneszdén desztéjezero diakonisz trüdi! Na szrêdi vu hí'zicski sztoj Fliednera z-mramora posztávleni prszni szteber. Na sztêni je pa ete napiszek csteti. „Priszpodobno je králevszto nebeszko k-zrni horsicsnómi“ 1836. szept. 1886. Na ednoj drügoj sztêni trijé kêpi vizíjo, eden je plajbászni rovat i dvê fotografii. Té szlike Fliednera prve delatüvárisikinye obrázivajo. Potom szmo na brütiv sli poglédnot Fliednera grob. Vu ednom tíhom brütivi pocsíva i szpi szvoj vekivecsen szen. Grobni nyegov szpômenek je edna lé'zêcsa pogacsászta mramoraa tábla, vu stero je nyegovo imé, obri iména golôb vu klüni dr'zêcsov oliovov vécsicov notri vrêzani. Eti szo kameni krí'zi vszedne forme. Jezero i jezero delavkiny pocsíva eti i na vszákom krí'zi vu klüni oliovo véko dr'zêcsi golôb jeszte notri zdúbani, stero je vekivecsne lübézni znamênye. — Odtéc szmo v-deklin gimnásium sli, gde szo nász diakonise z-júzinov traktálivale. Sztrahsno velika hramba je tó, v-sterom diakonise dobíjo szvoje dúhovne potrêbcisine. Odtéc szmo v-diaconis materszke hí'ze církev sli, gde je ôszvetna Bo'za szlúzba dr'zána. Tü je predgao Dr. Köllner generálni superintendens, Düsselhofa dúhovnik. Po bo'zój szlúzbi szmo sze pascsili k-elektricsne vo'znye sztalicsi, nazájidôcs v-Düsseldorf po elektricsnoj vo'znyi.

(Nadaljávanye pride.)

Nase sinyorije szpráviscse.

32.) Gori je precteta G. Szlávecske gmajne prosnya, vu steroy proszi, naj nyê szeniorát dovoli, ka zidanye cêrkvi vu 1927. tom leti zacne.

Sinyôrszki gyûlêsz z-dűsevnov radosztjov vzeme na znánye g. szlávecski gmajnarov vrêloszt i áldovov gotovnoszt, prôti zacsetki zidanya nika nema praviti i nyê dovoli.

Pooblaszti sinyorie predszenkfisztvo, da cêrkvi zidanya predpravko (plán) i proracsun z-sztrokovnyákom dá preglednoti i pôleg nyegovoga stimanya csiní.

Ali opomína g. szlávecske verníke, ka dokecs potrêbne sume $\frac{3}{4}$ tála nede ogvűsano, ni vu zidanye, ni vu závezkov vöposztávlanye nezacsinyajo, ár seniorát nesztójí vu táksoj sztávi, ka bi nyê materiálno podpérati, ali na podpéranye porácsati szpodoben bio.

33.) Pôleg 'zinata szkoncsanya sinyôrszki gyûlêsz gori pozové gmajne, da na 'zinata rázloczna vödávanya pokrítje na 1927. leto za vszákov dűsov 1—1 dinár obszlű'závajo notri plácsati vu szeniorátno pêneznico.

34.) Sinyôr gori pozovéjo gyûlêsz, da na krajíne gyûlêsz z-piszmenim zavűpanyem dvá dűhovnika i z-szvetszke sztrani dvá, z-napíszka izvlecskom pa vecs poszlancov posle vö.

Sinyôrszki gyûlêsz na krajínszki cêrkevni gyûlêsz z-piszmenim zavűpanyem Luthár Ádám i Darvas Aladár dűhovnika, Kühár Stevan i Vezér Géza inspektora; z-napíszka izvlecskom pa Siftár Károly i Godina Stevan dűhovnika, pa Kühár Jo'zef glav. kurátora i dr. Vucsák Stevan inspektora posle vö. Zavűpanye na cêlo leto, tô je tô do naszledűvajöcsega létnoga sinyorszkoa gyûlêsa vrêmen na vszáki taksi dr'záni krajínszki gyûlêsz valá.

35. Prisesztni seniorátni gyûlêsz, na szobotzke gmajne prijaznívo pozványe, v-Murszkoj Szoboti bode dr'záni. Na dr'zánya vrêmena odlöcsenyê i vkűpozványe sze na sinyorie predszenkíszstvo zavűpa.

36. Redovék dugovány sze zménkavsi, sinyôr gyûlêsz z-pobo'znov molítevjov zaklűcsijo.

Rázloczni máli glászi.

Radoszti glász. „Proszte, i dá sze vám; iscsite i nájdete; trűpajte i odpré sze vám.

Ár vszáki, steri proszi, vzeme; i steri iscse, nájda; ino tomi trűpajöcsemi sze odpré.

Ali sto je z-vász cslovek, steroga csi bode proszo szin nyegov krűha, jeli nyemi kamen dá? I csi bode ga ribo proszo, jeli nyemi kacso dá?

Csi záto ví, hűdi bodöcsi, znáte dobre dári dávatí deci vasoj; od koga bole Ocsa vas, steri je vu nebészaj, dá dobra onim, kí ga proszijo.“ (Mt. 7, 7—11.)

Kapi Béla, bívsi pűspek nas, odídejo z-Szombathelya, ár nyim je györszka gmána ponűdila györszko dűhovnisko csészti. Kapi pűspek szo za volo visisega cêrkevnoqa interesza pozványe gorzéli.

Nase sinyorije dűhovnicke, inspektorje, kántorvucsítelje i ovi csesztnicke szo jun. 9. v M. Szoboti meli szprotolêsnyo szpöved szvojo, po steroy szo nyim vöobszlű'závali szv. vecsérjo Kováts Stefan sinyôr. Za tem je konferenca dr'zána, na steroy je razprávlani vecs fontosni dugovány, stera pred sinyorie gyûlêsz prídejo. Na konferenci szo tüdi nazöcsi bílí Sostaréc Franc legradszki dűhovnik.

Pozáv. Prêkmurszka evang. sinyoria szvoj návaden létai gyûlêsz juniusa 29. bode dr'zála v Murskoj Szoboti, na steroga sze postűvane gmáne ztém opomínanyem pozovéjo, da vu naprej dr'záni gmánszki gyûlêszaj szvoje zavűpnike odeberéjo i z-pravilno obravnaními napíszki oblasztsene na gyûlêsz poslejo.

Redovék: 1.) ob pô 10. vöri bo'za szlű'zba, za töv offertorium na podpornico. Po bo'zój szlű'zbi szeniorszki gyûlêsz vu cêrkvi. Gyûlêsa ösznov. Napísznika verítelov vöimenűvanyê. Predszednika predgovor. 2.) Sinyôra naznanénye i toga punktumov razprávlanye. 3.) Preminöcsega leta sinyôrszkoa napísznika punktumov razprávlanye. 4.) Statistika. 5.) Diacszkoa Döma naznanilo. 6.) Racsunszkoa sztolca naznanénye. 7.) Pêneznika racszundánye. 8.) Podpornice gyûlêsz. 9. Prosnye. 10.) Prisesztnoga leta gyûlêsa meszto.

Murska Sobota, 1927. jun. 10.

BENKO JO'ZEF
inspektor.

KOVÁTS STEVAN
sinyor.

Zárok. Banko Stefan, szin obcsno poznanoga norsinszkoga poszesznika, Banko Vtktora, szí je za:ócsó Vukan Irmo z-Zenkovec. Bojdi nad nyima Bo'zi blagoszlov!

V **Bodonszkoj fari** je na prékmurszko evang. podporno drústvo szledécsi áldov nabráni: I. offertorium pri podpornoj bo'zój szlúzbi 223·55; II. Po vesznicaj nabráni áldov: v Bodonci 145·50, v Beznovci 47·60, v Skakovci 52, v Zenkovci 68·50, v Vadarci 45, v Sztrúkovci 103, vkúpno 461·60 Din. III. V šoli: v Bodonci 107, v Rádovci 12, v Sztrúkovci 7, vkúpno: 126. IV. Pri konfirmaciji deca 314, vszevkúp 1125·15 D.

Növoga brútiva poszvetsüvanye. Gradiski evang. vernici szo na Riszálszki pondélek po poldnévi dáli gori poszvétiti szvoj növo szprávleni brútiv. Z-velikovv navdüse: nosztjov szo sze pripravlali 'ze napré z-ednim tjédnom k-tomi verszkomi ópravki. Na Riszálszki pondélék gojdao je 'ze viditi biló, ka sze té dén veliko delo bode godilo. Za edno, vréle vere málo vész je vszáka verszka ópravica veliko delo. Tó káze lübézen vere, csi sze vernici intereszérájo etaksi verszki ópravíc. Od gradiscarszki vernikov je pa tak dobro znáno, ka szo od nigda mao globoke vere gmajnarje i vu níksem církevnóm dugoványi zámüdni bidti nescsejo.

Od cèle krajine vesznic sze je velika vnozina szprávila vkúp, stera je od pobo'znostti nadignyena, csákala na licsnom meszti prisesztjé g. Kováts Stevan dühovnik sinyóra z-kántor vucsitelóm. Po lépóm navdüsenóm szpévanyi szo goszp. sinyór szrdce gibajócsó predgo dr'zali, med sterov szo brútiv vu Bo'zem iméni prék dáli szvojemi krsztsanszkomi pozványi. Potóm je Fliszár Ilonka edno na tó priliko szprávleno deklamáció jako prijétno deklamálivala. Po pobo'znom szpévanyi je ószvetek dokoncsani, vernici vdúsi, vszrdci znóva porodjeni, szo odhájali z-onoga mesztá, kama sze po vrémeni, ki prle, ki szledi na vekivecsni pocsinek nazáj májo povrnóti. Toga dnéva szpómenek dugo neminé z-szrdc ti nazócsi bodócsi. Brútiva poszvetsüvanye komaj trétje, strto pokolénye zadobi!

Indasnya túzna prígoda ponovlena vu vezdásnyem vrémeni. Od pred szodci sztojécsega Jezusa je Szv. Máta j vu szvojem evangeliomi 26. táli 59. i 60.-om versusi popiszao: „Vládnicke popóvszki i ti sztarisi i céli tanács, iszkali szo krivo szvedószto próti Jezusi, da bi

ga vmóрили. I në szo je naisli. I csi szo glih vnógi krívi szvedocke napré sztópili, dönok szo je në najšli.« Tè récsi rázum je tó, ka je doszta podmitseni szvedokov szvedocsilo próti Jezusi, ali zaman je biló. Njihovo szvedószto je në hvalálo nika, ár ka je eden szvedocso, próttomi je te drúgi rávno nacsí szvedocso.

Priszpodobno sze je zgódlilo eti prinasz. Jesztejo eti v-Prékmurji dvoje novine. V-dobrom priátelsztvi, tak dabi dvojki bilé. Edne v-szlovenszkom, te drúge vu vogrszkom jeziki. Ednim je imé: „Novine“, tim drúgim: »Népujság«.

Novine sze norcsárijo v-tek. leta 23. numeri z-nasega prékmurszkoga vendszlovenszkoga jezika, vó szí odébravse z-„Düsevnoga lizsta »preminócséga mészeca numere nisterne recsí, od steri trdíjo, ka szo vogrszke: sors, mali, obarvati itv. Mí sze nescsemo stúkati z-„Novine« pizszátelóm, csi v-tóm radoszt náide, naj sze norcsári z-prékmurszkoga vendszlovenszkoga národa jezika. Tó lehko vcsini, vém zato escse plá-cso dobi, ár szo »Novin« cstitelje rávno oni vendi, z-steri jezika sze norcsári Li szamo té eden csin priznanimo, ka dokecs »Novine« z-velkov vrélosztjov v-püsel pobérájo i vézejo po szvojój szódbi tak imenüvane »grde« recsí i za neszlovenszke je právjíjo; teccasz nyí drági brat 'ze oddugsega vrémena mao trbi, ka vendszlovenszkoga jezika nega, szamo szlovén (tó je tó szlovenácki).

No vista, drágíva brata csaszopiszov, nakeliko je neszpametno vájno pizszanye. Csi tak, ka bi »Népujság« meo pravico, ka vendszlovenszkoga jezika nebi biló, z-kój bi sze te »Novine« norcsárite? Od koj bi pizszale?

Porácsali bi vam, ka na prisesztno bole vkúpglaszno delajta, ár do sze gder na váj túdi glihali zgoryne szv. pizszma recsí: „csi szo glih vnógi napré sztópili, dönok szo je në naisli.“

Eden toga ovoga dolipobijeta, próti povétal

Trisztólétni jubileum v Párisi. V 1626-tóm leti, za csaszá nájvéksega pre-gányanya protestánsov, sze je nasztávila evangeliczenszka gmána v Párisi pod obrambov Svicarszkoga poszlanistva. Szvoje bo'ze szlúzbe je dr'zála vu kapéli poszlanistva. Tó je bila prva páriszka evang. fara. Páriszki lutheránje szo 1926. dec. 5.-ga szvetili 30 létni jubileum. Na ószvetki je túdi tao vzéo Dr. Söderblom Náthán upsalszki (Svédsko) érsek, kí je ednök,

kak poszlŰhsávec Sorbonne, gmâne dŰhovni szkrbnosztel bio.

Amerikanszki Evangelicsáni vu Ra-csúnaj. „National Lutheran Council“ je na 1926. leto vŰdalo one racsunszke djátke, stere sze v Vjedinani Drželaj i v Kanadi 'zivécsi evangelicsánov ticsejo. PŰleg tej 11,149 dŰhovnikov dela vu 16,636 gmánaj. Cérkev má 4,057.859 okrzsztсени, 2,657,824 konfirmálivani i 2,243.266 z-Goszpodanovov vecsérjov 'zivécsi kotrig. 11,508 nedelszki sŰl drži gori. Csesztnikov i vucsitelov má 115.377. Vucsécse decé je 1,181.591. Vrédnoszt gmán vŰzaneszé 273,504,973 dolárov. SzkŰpno vŰdávanye je 39,795.957 dolárov. Na dobrotivne cile szo darŰvali 12,088.478 dolárov.

Nekrsztsanszko oponásanye: „I vu szpnyávanyi Riszálszkoa dnéva bili szo vszi edne pámeti na ednom meszti vkŰp.“ (Ap. Dj. 2., 1.) Té recsi Szv. pizma szmo na Riszálszke szvétké znŰvics premetávali vu dŰsi nasoj i z-boleznosztjov vadlŰvali, ka szmo mi, vezdásnyi krsztsanye, jáko dalecs od toga prelêpoga jedinsztva. Mi szmo vu rázlocsni verszki szpráviscsaj i sze borimo eden prŰti ovomi. Szpozábimmo sze z-toga, ka je véksa polovica szvéta escse poganszka, ka na Kinajszkom vmárjajo misszionáriuse, vu Rusziji pregányajo krsztsane. Mi szmo escse nê obládali one satanszke mocsj, stere locsécse pregráde delajo i odŰrnoszt podezigajo. Ovo vu nasoj voszkêsoj domovini zhájajŰcsiva dvá r. katholicsanszki vu liszta szta rávno okŰli Riszálszki szvétkov poszvedocsila od szébe, ka nesztŰjita na isztinszkom krsztsanszkom fundamentomi i ka nász, evangelicsance, bi li szamo za szvojo politiko radiva mela, kak pomocsnike. „Népujság“ imenŰvani liszt vu máj. 29. vŰdánaj numeri sze zburka nad tém, ka tam okolik D. Lendave edna kat. vesznica drŰgoga vadlŰványa gerenta má. „Vesznica je nê zato, ka bi lŰdsztvo nê takse vere ritar ravnao, kakse vere je vecsína prebiválcov. Kaj takse je teska róna, stera nemirovnoszt rodí, záto szilno kricsí za vrácsom.“ Tak píse „Népujság“. No i mí itak nebi meli niká prŰti tomi zburkanyi, csi nebi tam eto cŰjpiszao on liszt: „Naj bi vardenoli ká taksega na peldo v Bodonci i bi vidili, na kakse szrsénovo gnêzdo bi sze vész naednok szpreobrnŰla.“ Pri cstenyê toga dosztávka sze po rêszan moremo zburkati mí evangelicsanci. Nász vŰpa escse sto szŰditi z-nesztrpnosztjov? Od nász vŰpa eti sto to praviti, kak vu fabuli vŰk ovci: „zaka mí mŰtis vodŰ?“ Ki neznása-

mo szamo to potrplivo, ka vu vecs evang. obcsinaj jesztejo r. kat. ritarje, nego ka je od toga doszta fontosnêse: pri nasi verszki i pri držávni soláj vecs kak jezero nase decé r. kat. vucsitelje(-ice) osznávlajo, pri Szobotskoj gimnáziji, gde je 30% deákov evg. vere, nemamo ni ednoga ev. profeszora, pri glavársztvi, szodniji itn. tŰdi nemamo szvoji verníkov. Ja, reditel „Népujsága“ ocsiveszno escse vu intolerantnom prvêsem hípi 'zivé, ka i v-tom szka'zŰje, ka sze vedno gêzdi nad recsoma „vend-szlovén“, Nevzeme na pamet, csi sze bár z-Lindberghovoga poleta prêk oceána tŰdi szpomína, ka sze zácsajo národje priblízávati en- k-drŰgomi. Rávno záto tém bole bi dŰznoszt bŰla nyemi, kak krsztsanszkoa (?) liszta rediteli naszledŰvati eto opomínanye: „Nê je ní 'Zidov, nití Grk . . . Ár szte ví vszi edni vu Krisztusi Jezusi“, kí to kak krsztsenik nenaszledŰje, on je tisztoimi dugoványi, stero szlŰzi, nê apostol, nego plácsani nájemnik . . .

Te drŰgi liszt „Novine“ pa na odŰrnoszt prŰti bibliji nadigávajo. Vszeferé gnŰszno, nemorálno je szlobodno csteti, ali po Angluskom i zvŰnesnyem TŰváristvi vŰdáno biblijo »vu pécs trbê lŰcsiti.« Szvéto píszmo, to návjékso dob-rŰto, stero je herbao grehsen szvét, stero milio i milio lŰdi pripela k-BŰgi i k-jedínomi odkŰpiteli, k-Krisztusi; stero Bo'zo rêcs neszé k-nevernim, na sztolci spolŰvcov szedécsim, nemoralno 'zivécsim; stero na pobo'znoszt, lŰbéznoszt, jákoszt, posteni 'zítek vcsí vszákoga; ka je nam protestánusom nájdrgsi dŰhovni kincs, nájszvetêsa kniga, to Kleklnove »Novine« v pécs lŰcsiti velŰjo. Ah! ví, kí na radoszt protivníkom Bo'zega králevsztva rŰsite prestímanye Bo'ze rêcsi, závérate nyéno mŰcs, ospotate nyéni Bo'zi dŰh, kak vŰpate pozávati na to, naj vase liszte i kalendari má nase evangelicsanszko lŰdsztvo! Naj podpéra one liszte, vu steri etakso hŰdobijo písete! Evangelicsanszko lŰdsztvo, premiszli szí prav, kak te postŰjejo oni, kí szo te szkazlivo ednŰk za brate imenŰvali! Naszlednye od »Novin« tŰdi moremo povedati: ár sze dŰh Jezusa vu nyí etaksem píszanyi nenahája, záto imé krsztsanszko sze ji nepriszťája . . .

NŰva Biblije — hramba v Jeru'zálemi. Anglusko i ZvŰnesnyem TŰváristvo za biblije de v Jeru'zálemi nŰvo hí'zo dalo zŰdati na trí stoke. Od tég, liki z-ednoga centruma bode razsirjávana biblia na Szvétoj zemli i po blízányi

dr'želaj. Po doszta jezika je more tam Szvéto písma vódati. Zevszé krajóv zemje prihájajo tá rômarje, steri dobri tao je niti në vido escse lahko evangeliom. Rávno zdá obrácsajo doli evangeliom Szv. Jánosa na gúgaziszki jezik, steroga od Mrtvoga morja na szever prebívajócsi tórki govorió,

Szamovolni dári na goridr'zánye i razsírjáványe Düsevnoga Liszta: Persa Miklos Polana 5, Drvarits Stefan Markisavci 10, Vútek Stefan Kapca 10, Banko Stefan Norsinci 30 din. N. N. 20 Din. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Dári na Diacski Dom v puconszkoj fari po zlatoj knigi: vd. Szecsko Jánosova 30, Pavel Ferenc Pu'zavci 10, Zrinszki Sándor Moscsanci 10, Szever Mihály Vanecsa 20, Szever Sándor Pecsarovci 10, Obál Géza Moscsanci 10, Banko Stefan Norsinci pri priliki szvojege zarocsénya 100 Din. Vszém daritelom nájtóplésa hvála!

Na sinyórszko Podpornico szo aldúvale gmajne: D. Lendavszka mála gmajna 383·10, Petróvszka 360, Morávvszka 276, Bodonszka 1170, Hodoska 437·10, Krízevszka 546. Szobotski konfirmandusje 473 din.

Evang. solszke decé z-püconszke fare v tek. solszkom leti je bilo: v Püconszkoj trirazrednoj fárnó sóli 213, v Brezovszkoj dr'z. sóli 66, v Predanovszkoj dr'z. sóli 24, v Szebeborzkoj dr'z. sóli 33, v Andrészkoj obsinszkoj sóli 82, v Moscsanszkoj obsinszkoj sóli 137. Szküpo 555. Ókóli 20 decskov, doticsno dekliz z-fare pohódjáva szrdénye solé.

Angluskoga i Zvónesnyega Tüváristva za Biblije 123. leta naznanénye je podigávájócsé i batrivájócsé racsundánye od prevelkoga dela tüváristva. Nájintereszentnési tao oznanénya je kínaiszkoga lüdsztva 'zelénye za Bibliov. V Rusziji sze escse delajo zmécsave, ali velko napréidénye je 'ze to, ka je dovoljeno bilo v Leningradi 20.000 rusziske Biblije stampati dati. Tüváristvo je lánszko leto vszevkü 10,128.087 ekzemplárov dalo vó: 1,136 Biblije, 1,210,997 Növoga Zákona i 7,771,967 pojedini knig. V 1926. l. je Biblia na 14 nóvi jezikov obrnyena doli. Tüváristvo je notrijemányá meló lánszko leto 396,344 fontov, vódáványá 412,654 fontov.

Dári na Diacski Dom: vd. g. Sziníczoza Bodonci 20 l. jeszia, g. Jarnevicsojca eden mózsar i 3 kiánce, z-Gradisca: Horváth Sándor, Obál Ferenc, Szapács Stefan, Obál Stefan, Ivanics Stetan po 10 dinári, Barbarics Iván Zenkovci 20, Dsubán Károly Szodisinci 20, Miholics Ivan Norsinci 30, Frummen S. Beltinci 16, Banfi Lajos, Andréc Karolina Küpsinci 10—10, na Vanecsi pri Szilvények Jo'zefi Szever Mihályá i Lebár Karoline gosztüvanyi 'po Zrinszki Sandor sztarisini vküppóbráno 108, N. N. 30 din. Z-Martjánec szo dáli na dijaski dom szilje, stero je escse në biló kvitérano: Skrabán János, Nemcsics János 3—3, Szlavic Jo'zef 4, Üllen Ferenc 5, Horváth Stefan 6, Vljaj Ferenc 8, Porédos Jo'zef 9, 9, Horváth Stefan Vljaj 16, Miholics Stefan, Skrabán Stefan 20—20 kil psenice; Pintarits Stefan 15, Szlavic Stefan 5, Verén Jo'zef 18, Pintarics Jo'zef 8 kil 'zita i Miholics Stefan 26 kg. krumpisov. Szrdcsna hvála!

Konfirmácija. Na Krisztusovoga v nébozasztóplenyá dén je bila v Püconszkoj cérkvi ószvetna konfirmácija. Konfirmálivano je bilo, pokrepküvano vu veri, i gorivzétó vu réd gmánszki kotrig 33 pojbov i 38 deklin, med témi 4 z-céla, 14 pa na pô szírotinszki. Té máli sereg je na tom dnévi oblúbo djao na to, ka vu célom szvojem 'zitki Krisztusóvi verni naszledníci i szvoje cérkvi verevréle kotrige, lúbajócsa deca bodejo. Od toga ószvetnoga dnéva mao lahko 'zivéjo té 'ze tüdi z-drügim sakramentomom: z-blagoszlovom Goszpodnove vecsérje. Naj pa té veliki dén deci i roditelom kém bole nepozábleni osztáne na céli 'ziték nyihov, záto je fara vsze decske i deklíce obdarúvala z-lépm szpómenka lízstom. Ka ti konfirmirani tüdi z-djányom scséjo 'zivetí za naso szv. m. cérkev, to szvedócsi nyihov vküpdáni áldov, 511·5 Din., steroga szo pri toj priliki prineszli na Podpornico.

POSTA.

P. Gy. G. Sl. A beküldött vers nem üti meg a lapunk által megkívánt értéket, s valószínűleg más, hasonló alkalomra írt termék utánzata. Különben is névtelenül tri dolgoť nem közölhetünk. T. A., K. Z. Hely hiányából nem hozhattuk most.